

Grande, la caiguda sens fi

El propietari del Mallorca, Vicenç Grande, s'enfronta a una imputació de frau fiscal per més de mig milió d'euros.

Els problemes del Mallorca no semblen tenir fi. No té res a veure amb la situació esportiva de l'equip, sinó amb la situació tan delicada que travessa el seu propietari, Vicenç Grande. No fa pas gaire que se sabia el darrer episodi turbulent que afecta Grande: la fiscalia anticorrupció imputa al constructor, promotor immobiliari i encara propietari del Mallorca un possible delictes de frau fiscal de més de mig milió d'euros.

Problemes amb la justícia. El 2008 ha estat un vertader *annus horribilis* per a Vicenç Grande. Ha caigut en desgràcia a una velocitat vertiginosa. A principi de l'any passat era l'emperador del maó a Mallorca; el feliç propietari i president del Mallorca que rebia felicitacions i aplaudiments de tots els seguidors; l'empresari de moda, que ara feia conferències –dins i fora l'illa–, ara es relacionava amb tots els polítics, de tot color; l'home que volia deixar una petjada arquitectònica històrica a l'illa amb la construcció d'unes torres faraòniques a l'estadi Son Moix... L'ensulsiada ha estat tan ràpida que sembla mentida. Durant el primer trimestre de l'any, la crisi tocava Grande –com més constructors i promotors immobiliaris–, però res no feia preveure que el crac que patiria seria tan intens. Tanmateix, la processó anava per dins. A començament de la primavera es dispararen els rumors. Però ningú no s'esperava allò que esclatà a mitjan juny. Després de rebre un quantios crèdit de diverses entitats financeres per a poder dur endavant les empreses

que té, presentava sorprenentment un concurs de creditors voluntari, amb un passiu com mai no s'havia vist a la història balear: 930 milions d'euros. Les catorze empreses que Grande posava en tal situació provocaren un ràpid efecte dòmino: centenars de petites empreses i autònoms que treballaven per a Grande restaven a l'espera de saber si mai podrien cobrar o no. El pànic s'apoderà de molts d'ells, que retiraren de les obres tot el material que pogueren. L'empresari cridà a la calma tothom, i assegurà que el concurs de creditors era la forma de "trobar la solució". Però era el començament d'una caiguda en desgràcia que ningú no gosa imaginar-se com pot acabar.

No era l'únic problema seriós que afectava Grande. La fiscalia anticorrupció l'ha imputat durant el 2008 amb relació a la compra-venda d'uns terrenys que el Pla Territorial de Mallorca considera com a àrees de reconversió, una figura legal que la fiscalia considera que pot haver estat creada a posta per afavorir interessos privats. Es coneix com a cas *Pla Territorial* i Grande s'ha trobat obligat a declarar davant del jutge que investiga el cas.

Per si no n'hi havia prou, ara Grande es troba davant del cas que segurament li pot fer més mal: l'acusació de frau fiscal per un valor de més de mig milió d'euros. Una quantitat que pot ser perseguida penalment i que, en cas de ser considerat culpable, el podria portar a la presó. L'afer ve de mesos enrere. Quan l'Agència Tributària detectà irregularitats que per ventura superen de molt el llinar entre falta i delictes fiscal –120.000 euros–, traslladà el cas a la fiscalia. Aleshores no va transcendir. La fiscalia estudià el cas i, en considerar que l'agència presentava documentació prou sòlida, formulà una denúncia judicial contra Grande per un presumpte delictes fiscal, alhora que continua investigant unes altres ramificacions –en què suposadament hi ha implicada una empresa de Grande que no és dins del concurs de creditors–, que sembla que inclouen nombroses operacions immobiliàries de les quals poden resultar més acusacions per suposats delictes contra la Hisenda Pública. La jutgessa encarregada del cas, en rebre la denúncia de la fiscalia, decidí de citar a declarar Grande en condició

d'imputat. No se sap –a l'hora de tancar aquesta edició– exactament quan compareixerà el constructor davant la jutgessa. Segons la premsa local, serà durant aquest mes.

El Mallorca. Els problemes empresarials de Grande, com també les dues causes judicials obertes en què es troba implicat, afecten seriosament la Societat Anònima Esportiva (SAE) Mallorca, més del 92% de les accions de la qual pertanyen a una empresa de Grande. Tot d'una de fer-se públic el concurs de creditors, el mes de juny passat, el president assegurà als simpatitzants –en una trobada de penyes del Mallorca– que el club no era en venda. Al cap de quinze dies confirmava que negociava amb un multimilionari anglès –Paul Davidson– que volia comprar el Mallorca. Aquest Davidson protagonitzà tot un seguit d'episodis rocambolescos durant tot l'estiu. Es passejà per l'illa visitant-ne gairebé tots els cellers de vi, deixà anar a la premsa estirabots com ara que "jo no entenc gens en futbol", "estim molt Mallorca i viuré aquí" o "m'interessa comprar el Mallorca per poder posar a l'illa una fàbrica de plàstics", i més del mateix estil, que deixaren bocabadats els periodistes i seguidors del Mallorca. Ningú no es refiava d'un personatge tan pintoresc. I feien ben fet: a la tardor, en el moment de fer efectiu els més de 40 milions d'euros que assegurava que tenia per a comprar el club, ni vivia a Mallorca, ni hi havia fàbrica de plàstics... ni diners. Es va limitar a emetre un comunitat –sense donar la cara–, demanant disculpes per no poder comprar el club –a causa, deia, de la "crisi econòmica mundial". I tal dia farà un any.

El fracàs de l'operació de la venda del Mallorca deixà tocat Grande, que tenia grans esperances en la injecció econòmica que esperava de Davidson. A més, la situació empresarial ja intranquil·litzava els afeccionats del Mallorca, que xiularen i insultaren Grande, tant a la presentació del Mallorca com en alguns partits de l'equip a Son Moix. La situació personal anava esdevenint insuportable. El gran empresari que havia comprat el club, que se n'havia fet president, que se n'havia servit per adquirir un

protagonisme social enorme, que veia com els polítics de tot signe s'asseien al seu costat a la llotja de l'estadi de Son Moix, que tenia entrada franca als despatxos del poder... es trobava de cop i resposta xiulat i insultat pels seguidors, ignorat pels polítics que abans l'idolatraven i incapaç de vendre la SAE, que perilla de caure sota control judicial. És significatiu que un altre empresari britànic, Freddy Shepherd, estigui interessat a comprar el club, però per una quantitat ridícula, de l'ordre –segons que s'ha publicat– de mig milió d'euros, atesos els grans deutes que té el Mallorca i dels quals s'hauria de fer càrrec. Grande no el vol vendre per tan poc. Però no es pot descartar que el jutge hi intervingui i l'obligui a fer-ho.

El darrer episodi patètic de la història del Mallorca fou que Grande féu president del Mallorca un empleat seu, Joan Antoni Ramonell –ex-diputat del PP i ex-batlle del seu poble, Montuïri, on és conegut per tothom per en *Joan Matxo*. Així que ho anuncià, hi hagué una reacció contrària –dels accionistes minoritaris i dels administradors del concurs de creditors– tan intensa i ràpida, que Ramonell, que havia concedit entrevistes com a nou president del club, hagué de rectificar només en 24 hores i renunciar a la presidència. Aleshores Grande féu president un altre home de la seva confiança, Joaquín García, però interinament, fins a la pròxima assemblea d'accionistes de la SAE, prevista a final d'aquest mes de gener. S'hi haurà de tractar sobre qui serà el nou president definitiu: o Ramonell, o García si vol continuar, o una altra persona. I qui sap si aleshores el 92% de les accions de Grande ja han canviat de mans, tant perquè el propietari les hagi volgudes vendre com perquè el jutge hagi intervingut el club i obligat a vendre'l.

Per si hi faltava res, en aquesta història vertaderament increïble, fa dues setmanes que es va saber que el Banc de València havia sol·licitat a un jutjat de Palma l'embargament de la SAE Mallorca per uns deutes. Si el 2008 va ser un *annus horribilis* per a Grande, aquest 2009 comença amb serioses possibilitats de ser encara molt pitjor.

Miquel Payeras